

Arrest

nr. 179 066 van 7 december 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 21 juni 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 mei 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 oktober 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 november 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. LANCKRIET *loco* advocaat B. SOENEN en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Iraakse nationaliteit en bent u een sjiitische Arabier afkomstig uit Bagdad, Irak. U bent geboren in de wijk Adamiyah in Bagdad, maar verhuisde kort daarna naar de wijk Al-Hurriya, tevens gelegen in Bagdad, waar u samenwoonde met uw familie. U werkte sinds 5 jaar als kapper. Ongeveer 4 jaar geleden opende u uw eigen kapsalon.

Op 22 december 2014, rond 22 à 23 uur 's avonds, ontving u op het telefoonnummer van uw werk een oproep. Uw moeder nam deze op omdat u afwezig was. Ze vroegen aan de telefoon waar u was, waarop uw moeder de gsm doorgaf aan uw vader. Tegen uw vader zeiden ze vervolgens dat u geld

diende te betalen. Hierop haakte uw vader in. U werd hiervan op de hoogte gesteld bij uw terugkomst die avond. Op 23 december 2014 bleef u een hele dag thuis en ontving u 's avonds opnieuw een oproep op diezelfde telefoon. Uw vader nam andermaal op. Ze zeiden opnieuw hetzelfde en voegden er ditmaal aan toe dat, indien u niet zou betalen, u de wijk diende te verlaten. Op 24 december diende uw vader voor deze feiten klacht in bij de politie en ging u terug naar uw kapsalon dat u besloot om te sluiten. U keerde hierna niet meer terug naar uw kapsalon, maar u kwam er in de volgende dagen wel nog langs. Twee of drie dagen na de tweede telefonische oproep ontving u opnieuw een telefonische oproep. Dit keer nam uzelf op. Ze zeiden tegen u dat als u het geld niet zou geven, ze u zouden vinden en vermoorden. Ze eisten 20.000 dollar. Een dag of twee later vertrok u naar Kirkuk waar u ongeveer 5 maanden verbleef bij uw grootouders.

Op 1 mei 2015 vertrok u uit Kirkuk en reisde u naar Turkije, waar u dezelfde dag aankwam. U reisde verder tot Istanbul. U verbleef in Turkije tot uw vertrek op 12 augustus 2015 met de boot naar Griekenland. U reisde verder over land naar België. U kwam op 21 augustus 2015 aan in Brussel. Op 25 augustus 2015 diende u hier in België een asielaanvraag in.

Op 16 januari 2016 deed er zich een bomontploffing voor in uw kapsalon. Uw vader deed hiervan aangifte bij de politie. Dit gebeurde volgens u omdat u geen gevolg gaf aan voornoemde eis tot betaling. Ter staving van uw identiteit en/of asielrelaas legde u volgende documenten neer: uw originele identiteitskaart, uitgereikt op 11 januari 2015 te Adamiyah; uw origineel nationaliteitsbewijs, uitgereikt op 3 december 2012 te Bagdad; uw origineel rijbewijs, uitgereikt op 6 december 2014; kopieën van de woonstkaart en rantsoenkaart van uw vader; kopieën van de identiteitskaarten van uw vader en uw moeder; een kopie van uw diploma aan de Institute of Shaving, uitgereikt op 5 december 2011; kopieën van de verklaring, de klacht en het proces-verbaal van de aangifte bij de politie van uw vader, gedateerd op 24 december 2014, alsook kopieën van de daaruit volgende communicatie tussen de politie en onderzoeksrechter; een kopie van de klacht die neergelegd werd naar aanleiding van de vernietiging van uw winkel op 16 januari 2016.

B. Motivering

Na onderzoek van uw verklaringen en alle stukken aanwezig in uw administratief dossier dient er te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U beweerde dat u Irak diende te verlaten naar aanleiding van telefonische bedreigingen die u eind december 2014 zou ontvangen hebben. De geloofwaardigheid van de door u geschetste gang van zaken wordt ondermijnd door de volgende elementen.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u ter staving van uw relaas politie en gerechtelijke documenten neerlegde betreffende de telefonische bedreigingen aan uw adres. De inhoud van deze documenten stroken evenwel op cruciale punten niet met uw verklaringen in dit verband afgelegd tijdens uw gehoor op het Commissariaatgeneraal. Zo verklaarde u namelijk tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal over de klacht die uw vader op 24 december 2014 indiende bij de politie, dat uw vader dit deed naar aanleiding van twee telefonische bedreigingen die aan u persoonlijk gericht waren en die zij ontvingen via het telefoonnummer van uw kapsalon. Op geen enkel ogenblik gaf u hierbij te kennen dat buiten uzelf iemand anders van uw familie werd gevisieerd. Ofschoon uzelf deze telefoongesprekken niet aannam waren ze dus wel duidelijk tegen u gericht (CGVS, p. 17-18, 21, 34). Vooreerst wordt in het door u neergelegde document betreffende de originele klacht van uw vader, gedateerd op 24 december 2014, op geen enkel ogenblik vermeld wie er bedreigd werd, maar wel dat uw vader vreesde voor zijn familie omdat deze soennieten zijn. U verklaarde echter op het Commissariaat-generaal dat u en uw familie sjiieten zijn (CGVS, p. 3, 5). De inhoud van dit document houdt dan ook weinig steek. Daarnaast kunnen tevens ernstige bedenkingen gemaakt worden bij het door u neergelegde proces-verbaal naar aanleiding van deze klacht van uw vader, tevens gedateerd op 24 december 2014, en de hierop volgende communicatie tussen de politie en de onderzoeksrechter in deze zaak. Uit deze documenten blijkt dan weer dat uw vader klacht indiende bij de politie omdat hij via het telefoonnummer van uw moeder telefonisch bedreigd werd met de ontvoering van één van zijn kinderen als hij zijn belagers geen geld betaalde. Verder stellen deze documenten dat door zijn belagers geen bedrag werd gespecificeerd maar dat ze met hem zouden onderhandelen over het gevraagde bedrag. In verschillende van deze door u neergelegde documenten wordt bevestigd dat het om het telefoonnummer van uw moeder ging waarop werd gebeld en dat het uw vader was die met de dood bedreigd werd indien hij geen geld betaalde. In elk geval blijkt uit deze documenten op geen enkel ogenblik dat u het onderwerp van bedreigingen zou zijn en dat ze zich hierbij zouden gericht hebben tot het telefoonnummer van uw kapsalon, maar dat wel uw vader het slachtoffer was van de bedreigingen via het telefoonnummer van uw moeder. Ten slotte verklaarde u op het Commissariaat-generaal dat er geen gevolg werd gegeven aan de klacht van uw vader (CGVS, p.24). Uit de door u in dit verband neergelegde documenten over de communicatie tussen de politie en de onderzoeksrechter blijkt

evenwel dat de politie wel degelijk te weten is gekomen wie de eigenaar was van het telefoonnummer van wie de bedreigingen uitgingen. Bovendien werd u tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal gevraagd wat de inhoud is van deze documenten, waarop u verklaarde dat u deze documenten niet gelezen heeft omdat u uw eigen problemen goed kende (CGVS, p. 33). Het is echter merkwaardig dat u de documenten die uw verklaringen zouden moeten ondersteunen, noch gelezen heeft noch de inhoud hiervan kent. Het gaat hier evenwel om cruciale documenten in uw asielaanvraag, waarvan logischerwijs mag verwacht worden dat u de inhoud ervan kent en deze correct en volledig kunt aanhalen wanneer naar uw problemen gepolst wordt. Hier kan nog aan worden toegevoegd dat aan de door een asielzoeker bijgebrachte documenten slechts bewijskracht worden toegekend voor zover ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat hier evenmin het geval is. Gelet op bovenstaande vaststellingen komt de bewijswaarde van deze documenten volledig op de helling. Gelet op het feit dat zij handelen over essentiële aspecten van uw asielrelaas komt ook de geloofwaardigheid van uw asielrelaas hierdoor op fundamentele wijze in het gedrang.

Voorts dient te worden opgemerkt dat hoewel u stelde dat de telefonische bedreigingen de directe aanleiding vormde voor u vertrek uit Irak, u er tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal niet in slaagde een antwoord te geven op wie u bedreigde of aan wie en hoe u dit geld diende te betalen. U verklaarde dat dit alles toen niet werd meegedeeld. U veronderstelde later wel dat deze bedreigingen uitgingen van de sjiiitische militie Asaeb Ahl al Haq (AAH), aangezien na uw vertrek uit Irak een lokale leider van AAH bij uw vader langskwam en zei dat ze u gingen vinden en zouden vermoorden (CGVS, p. 19, 21, 34). Opmerkelijk is ook dat u geen enkele inspanningen leverde om te achterhalen of ook andere kappers bij u in de buurt -, u gaf in dit verband te kennen dat er 12 à 13 andere kappers in uw straat waren, - dezelfde problemen als u ondervonden. U informeerde hier op geen enkel ogenblik naar (CGVS, p. 30). Deze tekortkomingen trekken de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder in twijfel.

Ten slotte bevatten uw opeenvolgende verklaringen afgelegd op de Dienst Vreemdelingenzaken bij het invullen van de vragenlijst voor het Commissariaat-generaal en tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal over het aantal telefonische bedreigingen aan uw persoon gericht, alsook over de inhoud hiervan, een aantal tegenstrijdigheden. Zo gaf u op de Dienst Vreemdelingenzaken te kennen dat u vier keer een telefonische bedreiging ontving, namelijk op 22, 23, 24 en 27 december 2014 (zie DVZ, vragenlijst CGVS, vraag 3.5.). Op het Commissariaat-generaal echter verklaarde u herhaaldelijk dat u slechts drie keer een telefonische bedreiging ontving, in het bijzonder op 22 en 23 december 2014 en een derde keer twee à drie dagen na de tweede telefonische bedreiging (CGVS, p. 16-17, 25, 31-32). Hiermee geconfronteerd tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal ontkende u aanvankelijk vier telefonische bedreigingen aangehaald te hebben bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Ten slotte verklaarde u dat u niet meer zeker was over het aantal keer dat u een telefonische bedreiging ontving (CGVS, p. 31-32). Het louter ontkennen van voorgaande verklaringen is echter onvoldoende ter verantwoording van deze tegenstrijdigheid. Overigens legde u ook over de inhoud van deze gesprekken tegenstrijdige verklaringen af. Zo verklaarde u op de Dienst Vreemdelingenzaken dat tijdens de laatste telefonische bedreiging op 27 december 2014 er weliswaar ook om geld werd gevraagd maar dat hierbij toen wel niet gezegd werd hoeveel u moest betalen (zie DVZ, vragenlijst CGVS, vraag 3.5.). Op het Commissariaat-generaal verklaarde u echter duidelijk en helder dat ze u om 20.000 dollar vroegen (CGVS, p. 34). Geconfronteerd hiermee tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal ontkende u het eerstgenoemde en verklaarde u dat in alle telefonische bedreigingen er een bedrag werd gezegd (CGVS, p. 34). Het ontkennen van voorgaande verklaring is echter geen afdoende verantwoording.

Gelet op de voorgaande elementen dient er te worden vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw asielrelaas. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde vrees voor vervolging overeenkomstig de criteria van het Vluchtelingenverdrag en kan u zich ook niet langer steunen op de elementen aan de basis van uw relaas teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten vermogen niet de minste afbreuk te doen aan bovenstaande vaststellingen. Uw identiteitskaart, nationaliteitsbewijs en rijbewijs bevatten persoonsgegevens die hier niet worden betwist. De woonstkaart en rantsoenkaart van uw vader en identiteitskaarten van uw ouders bevatten persoonsgegevens die hier evenmin worden betwist. Uw diploma aan de Institute of Shaving bevestigt dat u daar gestudeerd heeft, maar niets meer.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak werd "UNHCR Position on Returns to Iraq" van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit dit advies, als de COI Focus "Irak: De actuele veiligheidssituatie in Bagdad" van 6 oktober 2015 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, en dat de situatie, ingevolge het grondoffensief dat IS/ISIL/ISIS in Irak voert, sinds juni 2014 verder geëscaleerd is. UNHCR besluit dat de meeste personen die Irak ontvluchten waarschijnlijk in aanmerking komen voor de vluchtelingstatus of de status van subsidiair beschermde. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien bevestigt UNHCR's "Position on Returns to Iraq" dat het geweldsniveau en de impact van het geweld nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de Bagdad te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld dat in de provincie Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds. Het gros van de terroristische aanslagen zijn toe te schrijven aan de Islamitische Staat. Hoewel de groepering zowel de Irakese veiligheidsdiensten (politie en leger), als burgers tot doelwit heeft, is het duidelijk dat de terreurcampagne van IS/ISIL/ISIS hoofdzakelijk op burgers gericht is. Hierbij viseert IS/ISIL/ISIS voornamelijk, maar niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad, dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. In vergelijking met het hoogtepunt van de "Breaking the Walls"-campagne van Al-Qaeda in Irak in 2013 liggen de aantallen van aanslagen en slachtoffers in 2015 echter beduidend lager. In 2012-2013 vonden goed coördineerde golven van aanslagen over het hele land plaats, vaak gekoppeld met uitgebreide militaire operaties, ook in Bagdad. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS/ISIL/ISIS in Bagdad is evenwel veranderd. Er vinden geen gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen van guerrillastrijders meer plaats, maar frequente, vaak minder zware aanslagen. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat Bagdad niet belegerd wordt door IS/ISIL/ISIS, noch zijn er aanwijzingen dat IS/ISIL/ISIS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. Evenmin is er sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger. Het offensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat IS/ISIL/ISIS minder zware aanslagen pleegt. Anderzijds blijkt dat de sjiitische milities op hun beurt, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen hier het slachtoffer van te worden.

Uit de dezelfde informatie blijkt voorts dat het geweld in de provincie Bagdad maandelijks honderden doden en gewonden opeist. Het CGVS benadrukt evenwel dat cijfergegevens over het aantal slachtoffers niet op zichzelf beoordeeld kunnen worden, maar moeten gezien worden in relatie met meerdere objectieve elementen, zoals daar zijn de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het openbare leven in Bagdad, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, niet is stilgevalen. De provincie Bagdad, met een oppervlakte van 4555 km², telt iets meer dan 7 miljoen inwoners, waarvan 87% in Bagdad stad woont. Bagdad is nog steeds een functionerende grootstad. De scholen zijn open en er is gezondheidszorg. Verplaatsingen in de stad worden weliswaar bemoeilijkt door de talrijke checkpoints, maar anderzijds werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod opgeheven, bleven tijdens de ramadan voor het eerst weer 's nachts restaurants open, blijven de verkeerswegen open, is de internationale luchthaven operationeel, en is de bevoorrading met levensnoodzakelijke goederen verzekerd. De Iraakse autoriteiten hebben nog

steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad, en diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven aanwezig in de hoofdstad. De impact van geweld is verder niet van dien aard dat het inwoners dwingt om massaal Bagdad te verlaten. Bagdad neemt daarentegen zelf grote vluchtelingenstromen uit gebieden van het land die al geruime tijd door oorlogsgeweld worden geteisterd. Bovendien is er ook vanuit België sprake van een relatief hoog aantal asielzoekers die bij Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) de repatriëring naar Bagdad aanvragen, wat als een aanwijzing kan beschouwd worden dat de situatie in Bagdad er niet van die aard is dat er voor elke persoon afkomstig uit de provincie Bagdad een reëel risico bestaat slachtoffer te zijn van willekeurig geweld.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In wat zich aandient als een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 48/3, 48/4 en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: Vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht, van artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

Waar verweerder stelt dat uit de documenten blijkt dat verzoekers vader zou zijn bedreigd, stelt verzoeker dat dit kort door de bocht is omdat zijn vader de persoon was die de telefoon had opgenomen, “zodat het niet onlogisch is dat in de gerechtelijke bronnen sprake is van bedreiging aan het adres van de vader”. Hij wijst erop dat hij tijdens zijn gehoor heeft aangehaald dat hij zelf niet naar de politie kon gaan omdat zijn leven werd bedreigd. Waar verweerder stelt dat verzoeker geen bijzondere vrees aantoonde aangezien er 12 tot 13 andere kapsalons actief waren in zijn straat, stelt verzoeker dat dit eveneens kort door de bocht is omdat hij tijdens zijn gehoor aangaf dat hij niet gewoon een kapper was “maar een ‘coiffeur’ gespecialiseerd in epileren, stijlen van haar, haarkleuren en knippen naar het voorbeeld van acteurs en bekende mensen”. Hij wijst er ook op dat hij in Bagdad opvalt omdat hij lang haar en tattoos heeft. Hij stelt dat hij heeft uitgelegd waarom hij in het bijzonder werd geviséerd. Verzoeker meent dat er talloze documenten voorliggen die allemaal dezelfde problematiek aanhalen en dat de chronologie strookt met zijn asielrelaas. Hij wijst erop dat alle elementen in ogenschouw moeten worden genomen en niet alleen de enkele elementen die lichte twijfel toebrengen aan de geloofwaardigheid.

Betreffende de subsidiaire beschermingsstatus wijst verzoeker erop dat de bestreden beslissing is gebaseerd op de COI Focus van 6 oktober 2015, “terwijl er een COI-Focus is van maart 2016”. Hij stelt ook dat de motivering in de bestreden beslissing een standaardmotivering betreft en dat verweerder doet uitschijnen dat de beslissing is gebaseerd op de actuele situatie terwijl de beslissing al bestond voor het publiceren van deze informatie, hetgeen hij een vorm van machtsmisbruik vindt. Verder meent verzoeker dat verweerder lijkt voorbij te gaan aan essentiële informatie uit de COI Focus omtrent het handelen van IS en de vele slachtoffers die hierbij vallen. Hij citeert een aantal paragrafen uit deze COI Focus waaruit volgens hem duidelijk blijkt dat de beslissing niet is gebaseerd op de huidige COI Focus of dat de beslissing minstens geen juiste gevolgtrekking is. Hij stelt dat UNHCR de conflictsituatie in Irak sedert juli 2014 als een intern gewapend conflict heeft gekwalificeerd. IS heeft volgens hem nog steeds de capaciteit om aanslagen te plegen en het feit dat de aard ervan veranderd is, impliceert niet dat er

minder slachtoffers vallen, aldus verzoeker. Volgens hem maakt de huidige tactiek op langere termijn ook veel slachtoffers.

Voorts benadrukt verzoeker dat door de huidige machtsstroom van de sjiiitische milities er een toename is van het sektarisch geweld. *“Het commissariaat-generaal maakt gewag van een vermindering van het aantal aanslagen van IS en lijkt hieruit te concluderen dat er ook een lager aantal slachtoffers zijn. Dit is echter foutief. Er zijn veel vormen van geweld waarbij zeer veel burgerslachtoffers vallen.”* Volgens verzoeker is het geweld voornamelijk gericht op onschuldige slachtoffers, namelijk burgers. *“Echter meent de Commissaris-generaal dat het aantal burgerslachtoffers beduidend lager ligt dan in 2013. Dit is volledig foutief.”* Verzoeker citeert uit de COI Focus van maart 2016 en stelt dat Bagdad absoluut het hoogste aantal slachtoffers telt en dat de Verenigde Naties verduidelijken dat het aantal slachtoffer waarschijnlijk nog hoger ligt dan de cijfers weergeven. De afwezigheid van een openbaar leven acht verzoeker een door verweerder aan artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet toegevoegde vereiste. Hij stelt vast dat het dagelijkse, publieke leven nooit is gestopt, ook niet tijdens de meest gewelddadige periode van 2006 en 2007. Hij wijst erop dat verweerder in 2014 en begin 2015 een beleid voerde van toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus aan asielzoekers uit Bagdad en dat de verderzetting van het openbare leven toen geen bezwaar vormde voor deze toekenning. De willekeurige beleidswijziging, is volgens verzoeker strijdig met het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel. *“Indien de Commissaris-generaal meent dat er toch een verandering in Bagdad aanwezig is, die ook de verandering in haar beleid rechtvaardigt, dient ze dit uitgebreid te motiveren.”* Verder stelt verzoeker zich de vraag waarom verweerder de gevolgtrekking maakt dat er geen nood is aan subsidiaire bescherming omdat intern ontheemden hun eigen oorlogsgebied ontvluchten en in Bagdad terechtkomen. *“Immers blijkt juist dat ook de toestroom aan intern ontheemden voor bijkomende problemen zorgen en hieruit onmogelijk kan afgeleid worden dat er geen nood zou zijn aan subsidiaire bescherming.”* Verzoeker wijst tevens op een arrest van de Raad en voegt zelf informatie aan zijn verzoekschrift toe. Hij stelt dat het geweld in Bagdad aanhoudt en dat er nog steeds een hoog aantal burgerslachtoffers valt. Hij wijst er ook op dat op 30 april 2016 de noodtoestand werd afgekondigd voor Bagdad door de Iraakse autoriteiten.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift *“Algemene informatie Bagdad”* (stuk 3).

Per drager brengt verweerder op 8 november 2016 samen met een aanvullende nota de volgende stukken bij: de COI Focus *“Irak. De veiligheidssituatie in Bagdad”* van 23 juni 2016, de COI Focus *“Irak. De veiligheidssituatie in Bagdad, ontwikkelingen van 1 juni tot 12 augustus 2016”* van 12 augustus 2016 en het document *“Irak – Vrijwillige terugkeer”* van 24 juni 2016 (rechtsplegingsdossier, stuk 9).

Ter terechtzitting legt verzoeker nog een aanvullende nota neer met volgende stukken: (1) het bewijs dat het gsm-nummer werd gebruikt voor de kapperszaak, (2-5) bewijs van de klacht bij de politie, bewijs van neerlegging klacht bij de onderzoeksrechter, brief aan de procureur, (6-10) doorverwijzing van politie naar rechtbank, document Hoge Raad van Justitie, arrestatiebevel, (11-13) overlijdensakte, grafsteen vader, rouwplechtigheid vader van verzoeker.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

Verzoeker voert aan dat hij in Bagdad eind december 2014 meermaals telefonisch werd bedreigd. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) de door hem afgelegde verklaringen niet te rijmen zijn met de documenten die hij ter staving van zijn asielrelaas heeft voorgelegd, (ii) er een gebrek aan interesse werd vastgesteld aangaande de door hem voorgehouden problemen daar hij niet kon aangeven wie hem precies bedreigde of hoe hij het geld diende te betalen verder evenmin informeerde bij zijn collega-kappers of zij gelijkaardige problemen ondervonden, (iii) er tegenstrijdigheden werden vastgesteld tussen zijn verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) en deze op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS), en (iv) de door hem voorgelegde documenten de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen.

De Raad stelt vast dat verzoeker er in onderhavig verzoekschrift geenszins in slaagt de hiervoor opgesomde motieven in de bestreden beslissing te weerleggen. Louter stellen dat de redeneringen van de commissaris-generaal "*kort door de bocht*" zijn, is niet meer dan een blote bewering en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal. Dat zijn vader de persoon is die wordt bedreigd, zoals in de door verzoeker voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) wordt gesteld, kan niet worden verklaard door het loutere feit dat hij degene was die de telefoon opnam. Indien de bedreiging werkelijk aan verzoeker waren gericht, kan redelijkerwijze worden verwacht dat dit ook zo wordt opgenomen in de documenten die door de Iraakse autoriteiten worden opgemaakt naar aanleiding van de klacht die hieromtrent zou zijn neergelegd, zelfs als verzoeker zelf niet de persoon is die de klacht indiende. Dat dit niet het geval is, toont de bedrieglijkheid van verzoekers verklaringen aan. Redelijkerwijze kan immers worden verwacht dat de inhoud van de documenten die verzoeker ter staving van zijn asielrelaas voorlegt, overeenstemt met zijn verklaringen en dat hij zelf grondig op de hoogte is van deze inhoud. Waar verzoeker verder stelt dat hij geen gewone kapper is "*maar een 'coiffeur' gespecialiseerd in epileren, stijlen van haar, haarkleuren en knippen naar het voorbeeld van acteurs en bekende mensen*", dient vastgesteld dat dit geen afbreuk doet aan het feit dat redelijkerwijze van verzoeker kan worden verwacht dat indien hij telefonisch wordt bedreigd vermoedelijk omwille van zijn werkzaamheden, hij tracht na te gaan of personen met dezelfde werkzaamheden gelijkaardige problemen zouden kennen, *quod non in casu*. Dat verzoeker als kapper een zekere specialisatie zou hebben, doet hieraan geen afbreuk. Nergens doorheen zijn asielrelaas haalt verzoeker een element aan waaruit zou kunnen blijken dat hij specifiek omwille van zijn specifieke werkzaamheden werd bedreigd, noch omwille van zijn lange haren of zijn tattoos. Integendeel, tijdens zijn gehoor op het CGVS verklaarde verzoeker dat hij het gevraagde bedrag van 20.000 dollar niet kon betalen want "*ik ben maar coiffeur, zoveel geld heb ik niet*" (gehoorverslag CGVS, p. 16). Er kan dan ook niet worden ingezien waarom verzoeker precies zou worden gevisieerd omwille van zijn werkzaamheden of zijn uiterlijk. Ten aanzien van het verwijt dat enkel de elementen in zijn nadeel in de bestreden beslissing zouden zijn opgenomen, kan verder worden opgemerkt dat de motiveringsplicht in hoofde van het CGVS geenszins de verplichting behelst om, zo dit al mogelijk zou zijn, alle elementen in het voordeel dan wel in het nadeel van de kandidaat-vluchteling in de bestreden beslissing op te nemen. Tevens dient erop gewezen dat verzoeker de motieven in de bestreden beslissing met betrekking tot de tegenstrijdigheden tussen zijn verklaringen op de DVZ en deze op het CGVS volledig ongemoeid laat. De stukken door verzoeker ter terechtzitting neergelegd (stukken 1-13) worden niet in overweging genomen aangezien zij niet vergezeld zijn van een voor eensluidend verklaarde vertaling overeenkomstig het bepaalde in artikel 8 PR RvV.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, dient vastgesteld dat verzoeker er geenszins in slaagt de motieven in de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas maakt verzoeker vooreerst niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De commissaris-generaal oordeelt op basis van de informatie in het administratief dossier (zie map 'Landeninformatie') omtrent de veiligheidssituatie in Bagdad daarnaast dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door een aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

In dit kader kan vooreerst worden opgemerkt dat geen van de partijen betwist dat de situatie in Irak momenteel wordt gekenmerkt door een gewapend conflict. *In casu* is het voor de verdere beoordeling dan ook niet noodzakelijk te onderzoeken of dit gewapend conflict een binnenlands en/of een internationaal gewapend conflict betreft.

Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt echter slechts bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie waarin de mate van het willekeurige geweld in een aan de gang zijnde gewapend conflict in het land of de regio van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of de betrokken regio, aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op de in dit artikel bedoelde ernstige schade (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>, §§ 28, 32-40, 43-44; HvJ 30 januari 2014, C 285/12, *Diakité / het Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen*, § 30; EHRM, *NA v. het Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 115; EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226, en EHRM, *J.H. v. het Verenigd Koninkrijk*, nr. 48839/09, 20 december 2011, § 54).

Uit zowel de door verzoeker geciteerde (verzoekschrift, stuk 3), de door verweerder neergelegde (rechtsplegingsdossier, stuk 9) als de in het administratief dossier opgenomen (zie map 'Landeninformatie') informatie blijkt in dit kader dat het geweld dat in Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds.

Het gros van de terroristische aanslagen is toe te schrijven aan IS. De acties van deze organisatie zijn hoofdzakelijk op burgers gericht. Daarbij wordt voornamelijk, doch niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad geviséerd, en dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS in Bagdad is echter veranderd. Er vinden nauwelijks nog gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders plaats. Hoewel IS de voorbije maanden enkele aanvallen uitvoerde waarbij militaire tactieken werden gehanteerd, blijkt uit de voormelde informatie dat zulke incidenten uitzonderlijk blijven. Wel pleegt IS sporadisch zware aanslagen. Zo vond er op 3 juli 2016 in de wijk Karrada een aanslag plaats met een groot aantal burgerslachtoffers. Daarnaast vinden er frequente, vaak minder zware aanslagen plaats.

Uit de informatie blijkt voorts dat Bagdad geenszins wordt belegerd door IS. De verdediging van Bagdad geniet een hoge prioriteit en er zijn geen aanwijzingen dat IS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. IS komt in Irak integendeel meer en meer onder druk te staan. Het actuele doel van IS in het conflict om Bagdad bestaat er dan ook eerder in om de Iraakse autoriteiten te dwingen een zo groot mogelijk deel van leger en politie in en rond de hoofdstad te binden en om op deze wijze de aanvalscapaciteit van de strijdkrachten elders in Irak te beperken. Het komt in Bagdad bijgevolg niet of nauwelijks tot open gevechten en er is geenszins sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS en het Iraakse leger.

Het offensief dat IS sedert 2014 voert in Irak heeft, onder meer in Bagdad, wel geleid tot de mobilisatie van de sjiitische milities. De aanwezigheid van deze milities in Bagdad heeft ervoor gezorgd dat IS

minder (zware) terroristische aanslagen pleegt. Wel blijkt dat deze milities, samen met criminele bendes en met militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen om hiervan slachtoffer te worden. Soennieten die afkomstig zijn uit andere regio's van Irak (IDP's) en sommigen uit de zuidelijke voorsteden van Bagdad worden daarbij meer gevisieerd dan de andere soennieten in Bagdad. De recente betogingen, de toegenomen politieke instabiliteit en de sociale onrust hebben een negatieve impact op de veiligheidssituatie in Bagdad.

Niettegenstaande het geweld in Bagdad maandelijks honderden doden en slachtoffers opeist, dienen ook andere objectieve elementen meegenomen te worden bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Bagdad teneinde te kunnen vaststellen of er actueel al dan niet zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Bagdad aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Zulke elementen zijn het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om Bagdad te verlaten.

De provincie Bagdad heeft een oppervlakte van 4.555 vierkante kilometer en telt meer dan 7.000.000 inwoners, waarvan 87% in Bagdad-stad woont en 13% in een landelijke omgeving. De bevolking bestaat volgens de laatste beschikbare cijfers voor 70% uit sjiiten en voor 29% uit soennieten. Het geweld in Bagdad is verspreid over het gehele grondgebied van de provincie en er zijn geen duidelijk veiligere of onveiligere zones binnen Bagdad. Er zijn, met uitzondering van de internationale zone, geen wijken die gevrijwaard blijven van geweld.

De impact van het geweld op het dagelijkse leven van de burgers in Bagdad is gemengd. Enerzijds worden de burgers er wel gehinderd door de aanslagen en mensenrechtenschendingen en worden verplaatsingen bemoeilijkt door de talrijke controles. Anderzijds is het openbare leven in Bagdad niet stilgevalen, blijven de infrastructuur, het verkeer, het bedrijfsleven en de publieke sector er verder functioneren en is Bagdad, ondanks de veiligheidsrisico's en de frequente problemen met de infrastructuur, een functionerende grootstad.

Bagdad is, zoals reeds hoger werd opgemerkt, geen belegerde stad. De bevoorrading met levensmiddelen en andere consumptiegoederen is verzekerd en winkels, markten, restaurants, cafés, enz. blijven geopend. Goederen worden verhandeld en zijn vrij verkrijgbaar, al is de levensduurte in de stad gestegen en hebben veel inwoners het daardoor moeilijker om financieel rond te komen. In februari 2015 werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgangsverbod in Bagdad opgeheven. Voor de eerste keer sinds lange tijd waren er in dit jaar tijdens de ramadan weer restaurants de hele nacht geopend. Verder is er in Bagdad gezondheidszorg voorhanden, ook al staat deze door een aantal factoren onder druk. De scholen zijn in Bagdad verder geopend, het schoolbezoek ligt er tamelijk hoog en het schoolbezoek blijft er stabiel sedert 2006. De verkeerswegen in Bagdad zijn open en de internationale luchthaven van Bagdad is operationeel. De Iraakse autoriteiten hebben, hierin bijgestaan door de sjitische milities, bovendien nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad. Diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN, blijven aanwezig in de hoofdstad.

Wat de bevolking in Bagdad-stad en –provincie betreft, blijkt uit de voormelde informatie dat er zich ongeveer 100.690 ontheemde gezinnen (604.804 personen) bevinden op het grondgebied van de provincie Bagdad. Het merendeel van de ontheemden verblijft bij gastgezinnen of in huurwoningen. Een minderheid verblijft in kampen, scholen, religieuze gebouwen of informele nederzettingen. Het aantal IDP's met oorsprong Bagdad die in de provincie zelf of elders hun toevlucht zochten bedraagt 65.508 personen. Bagdad vangt aldus grote vluchtelingenstromen op en de Bagdadi's zelf zijn niet massaal gevlucht. Deze vaststelling kan als een indicatie gezien worden dat de Irakezen en de Bagdadi's zelf van oordeel zijn dat zij in de stad Bagdad actueel geen reëel risico lopen op ernstige bedreiging. Een bijkomende indicatie (cf. document inzake vrijwillige terugkeer) hiervoor kan overigens worden gezien in het gegeven dat in de voorbije periode honderden Irakezen vrijwillig vanuit België terugkeerden met Bagdad als eindbestemming. Zo keerden er vorig jaar bijna 700 Irakezen terug naar Bagdad. In de eerste helft van 2016 keerden bijna 500 Irakezen terug naar Bagdad.

Gelet op het geheel van de voormelde elementen, dient te worden besloten dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven december tweeduizend zestien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER